

Pohjolan Valo MysteeriKoulu

Kommentaari nro 5

VIHKIMYKSET

Kappaleen II jatkoa

(s. 11-13)

Vihkimyksen eri puolia

Vihkimys tai koettava tietoisuuden laajentumisen prosessi on osa evoluutiokehityksen normaalia tapahtumasarjaa nähtynä laajassa mittakaavassa eikä yksilön näkökulmasta. Kun katsotaan yksilön näkökulmasta, vihkimys on tullut rajoitetuksi alas hetkeen, jossa kehittyvä yksikkö ehdottomasti käsittää (omalla ponnistelullaan, avustettuna ihmiskunnan valvovien Opettajien neuvoilla ja ehdotuksilla), että hän on saavuttanut kohdan, missä tietty kantama/piiri/alue (=range), luonteeltaan subjektiivista tietoa [suom. 11/eng. 13], fyysisen tason näkökulmasta katsottuna, on hänen. Se on luonteeltaan sellainen kokemus, missä oppilas tajuaakin yhtäkkiä koulussa, että hän on hallinnut oppitunnin ja aineen perusteet ja käsittelymenetelmät ovat hänen älykkäästi käytettävissään. Nämä äyllisen ymmärtämisen hetket seuraavat kehittyvää Monadia, hänen pitkän pyhiinvaelluksensa aikana. Se mitä, tällä oivaltamisen asteella jollakin tavoin on tulkittu väärin, on tosiasia, että eri ajanjaksoina painotus asettuu eri ymmärryksen tasoille ja että Hierarkia pyrkii aina tuomaan rodun pisteeseen, jossa sen yksiköillä on joku idea seuraavasta otettavasta askeleesta.

1. Vihkimys on luonnollinen kaikille olennoille soveltuva prosessi. Se on yleensä ymmärretty sopivan yksittäiselle ihmisyksikölle, mutta sisältää (asianmukaisesti ymmärrettynä) kaikkien luomakuntien kaikki jäsenet maapallolla – ja oletettavasti kaikissa paikoissa ja kaikissa ulottuvuuksissa maailmankaikkeudessa.

2. Näissä opinnoissa olemme erityisesti kiinnostuneita siitä vihkimysprosessin vaiheesta, joka koskee yksittäistä ihmisyksikköä ja eteneviä ryhmiä, joiden osa tämä yksittäinen yksikkö voi olla – aivan kuten on yksilövihkimys niin on myös ryhmävihkimys ja siten monet samat säännöt ja lait pätevät.

3. Vihkimys on “tietoisuuden laajentumista”. Tämä laajentuminen tapahtuu asteittain vuosien ja usein myös monien elämien kuluessa. Siten, vihkimys on *prosessi*.

4. Tulee kuitenkin aika, jolloin asteittaisen laajentumisen tulokset ovat yhtäkkiä tunnistettu ja tunnustettu. Juuri siitä syystä vihkimystä voidaan myös pitää *tapahtumana* – vaikka muodollinen vihkimystapahtuma on todellisuudessa *vahvistus* ja *vakauttaminen* sille, mikä on jatkunut monia vuosia.

5. On tärkeää ymmärtää seuraava: *vihitty on aina vihitty ennen kuin hänet vihitaan* (eng. *the initiate is always initiate before he is initiated*). Hän on saavuttanut ja jotakuinkin vakauttanut subjektiivisen tietoisuuden astetta ja vaikutusvoimaa, minkä Hierarkian ylläpitämä vihkimys-seremonia vahvistaa ja edelleen vakauttaa – tehden sen häviämättömäksi osaksi hänen olemustaan, ja vihkimystulen käytön kautta estäen, minkä tahansa helpon taantumisen tai ”takaisin vajoamisen” - vaikkakin, vapaan tahdon periaatteen vaikutuksesta johtuen, taantuminen on aina mahdollista missä kehityksen vaiheessa tahansa.

6. Vihkimys on todella eräänlainen *paljastuminen*. Monissa tapauksissa paljastumisen sarastava valo on vahvistunut asteittain; tämän vahvistumisen tunnistaminen saattaa olla tai ei ole asteittaista; se voi tulla yllättäenkin. Tällaisessa tapauksessa yksilö ajattelee, että hän on *yhtäkkiä* valaistunut tai *yhtäkkiä* vihitty, usein jättäen huomioimatta kasvaneen valon pitkää periodia.

7. Tässä on selvä analogia. Minkä tahansa kasvin kukinta on muiden kasvissa tapahtuvien prosessien pitkään valmistelema; itse näkyvä kukkiminen voi kuitenkin näyttää ilmestyvän ”yhdessä yössä”.

8. Voimme ymmärtää, että ei ole henkisesti hyödyllistä valmistautua vihkimyksen *tapahtumaan*. On hyödyllistä osallistua prosessin rakentamiseen, mikä *vääjäämättä* tulee johtamaan oivaltamiseen, paljastumiseen, kukintaan, jota me kutsumme vihkimykseksi.

9. Monadin pitkää uraa (eng. career) korostavat nämä edistymisen “älyllisen ymmärtämisen” jaksot. Paljon huomiota on annettu spekulatioille koskien Henkisen Hierarkian henkilöstön suorittamia muodollisia vihkimisiä. Yksilöllinen (ja joskus egoistinen) ihmisen mieli on kiinnittynyt näihin tapahtumiin ja niiden saavuttaminen on tullut (jossain esoteerisissa piireissä) lähes statussymboliksi. Pitkä valmisteluprosessi, jonka pitäisi olla oppilaiden kehityksen fokus, on jotakuinkin jätetty huomioionottamatta ja henkisesti kunnianhimoiset kokelas-oppilaat joskus kamppailevat itsensä (ja hieman muidenkin) kanssa nähdäkseen ovatko he vai eivätkö ole ”saavuttaneet tasoa” (eng. sanonta ”made the grade”). Hän voi usein yrittää joitain viimeisiä täyttymyksiä vakuuttaakseen itselleen, että annettu vihkimys voi pian olla myönnetty. Tämä on varmasti ”kärkyjen asettamista hevosten edelle” (eng. ”putting the cart before the horse”), kuten vanha sanonta kuuluu. Vihkimystapahtuma on *väistämätöntä* jos prosessille on annettu oikeaa huomiota – aina harjoittaen *palvelun motivaatiota* – tosiasia, joka usein unohtetaan.

10. Vihkimystä on pidetty viisaasti kannustimena (korkealle) pyrkivälle kokelaalle ja oppilaalle, mutta vihkimyksen todellinen arvo on pidettävä lujasti mielessä: tämä arvo on *mahdollisuus palvelulla tehokkaammin ihmisrotua ja planeettaa*.

11. Kun motivaatio on oikea, salakavala, melkeinpä terveydelle haitallinen henkisydestä ”kilpailu” henkisesti kunnianhimoisten oppilaiden välillä häviää, ja ominaisuuksien ja kykyjen rakentaminen, mikä varmistaa tehokkaan palvelun, tulee tietoisuuden ensisijaiseksi fokukseksi. Kun tämä lähestymistapa on vakiinnutettu, varsinainen vihkimystapahtuma tapahtuu kaiken kaikkiaan nopeammin.

Jokainen vihkimys merkitsee oppilaan siirtymistä Viisauden Salissa ylemmälle luokalle, merkiten selkeämpää sisäisen tulen esiinloistoa ja siirtymää yhdestä polarisaatiopisteestä toiseen, aikaansaaden oivaltamisen kasvavasta yhteydestä kaikkeen elävään ja perimmäisestä itsen ykseydestä kaikkien itseen. Se on tuloksena horisontissa, joka jatkuvasti laajenee kunnes se sulkee sisäänsä luomisen alueen; se on kasvava kapasiteetti nähdä ja kuulla kaikilla tasoilla. Se on kasvava tietoisuus Jumalan suunnitelmasta maailmasta ja kasvava kyky liittyä noihin suunnitelmiin, ja niistä pidemmälle. Se on abstraktin mielen ponnistus läpäistä koe. Se on kunnialuokka Mestarin koulussa ja se tapahtuu niiden sielujen saavutusten piirissä, joiden karma sen sallii ja joiden ponnistelut riittävät päämäärän täyttämiseen.

1. Tässä Tiibetiläinen kuvaa vihkimyksen hedelmiä ja ovathan ne todella vetovoimaisia ja viehättää kenen tahansa eteenpäin pyrkivää sielua.

2. Tiibetiläinen kirjoittaa pääsääntöisesti toisen säteen energialla ja siten hän jatkaa, helposti ymmärrettävien analogioiden mukaanottamista, normaaliin opetusprosessiin. Oppilaat luokitellaan valonsa mukaan ja he jatkavat edistymistä ylemmille ”luokille” korkeampiin opetusmuotoihin.

3. Esiinloistava ”sisäinen tuli” on sekä substanssin tulta, että sielun tulta, sekä molemmat yhdistyneenä. Kun vihkimysprosessi etenee, eri lunaaristen käyttövälineiden ”materiaat” jalostetaan ja niiden valon säteilypotentiaalia korotetaan. Monet, persoonallisuuden käyttövälineisiin rakennetut materian muodot, tulevat vähemmän sameiksi ja enemmän läpihohtaviksi.

4. Ja mikä tärkeintä, sielun korkeammalta mentaalitasolta peräisin oleva valo, ankkuroituna sisäisesti persoonassa, tehostuu ja säteilee suuremmalla kehityskykyisyydellä koko persoonan kautta. Edistyneestä vihitystä tulee eräänlainen ”miniatyriaurinko”. Arvostettu valokehä/halo saattaa ilmaantua.

5. Polarisaation piste tai mitä me kutsumme ”tietoisuuden kiinteäksi fokukseksi” on kohotettu peräänantamattomasti vihkimysprosessin aikana. Tietoisuuden fokus kohoaa alatasolta alatasolle, ja kaiken kaikkiaan, tasolta tasolle. Meillä voi olla kohtuullisen tarkka kuva siitä, olemmeko yleensä astraalisesti vai mentaalisesti polarisoituneita, mutta polarisaation kysymys on monimutkaisempi ja sisältää mahdollisuuden tietoisuuden kiinnittymiseen lukuisilla toissijaisilla tasoilla (alatasot) päätasojen sisällä. Sitä mukaa kun polarisaatio asteittaisesti kohoaa, niin tekee myös kyvykkyytemme rekisteröidä yhä hienojakoisempia ilmauksia ja vaikutuksia hienovaraisemmista tiedon muodoista.

6. Yksi vihkimysprosessin ensisijaisista hedelmistä on kokonaisuuden oivaltaminen ja lopulta ykseys. Oivaltamista ei voi pakottaa toistamalla tuskin ymmärrettäviä mantroja (kokonaisuuden) yhteydestä ja

ykseydestä. Oivallus koittaa, kun puhdistautumisen kautta, esteet ykseyden ymmärtämiselle poistuvat. Monien, erillisten ”asioiden” syistä, nähdään tietoisuuden kentässä ja erillisyyden tunne, asioiden kesken ratkaistaan niiden asioiden alkuperän (itse asiassa *yhteinen alkuperä*) ymmärtämisen kautta. Kaikkien asioiden ymmärretään johtuvan Yhdestä Asiasta, joka on *ydin* johdetulle asialle ja *Yhteinen Ydin* kaikille asioille.

7. Joskus intensiivinen korkeamman-kuin-tavallista energian läsnäolo siirtää tietoisuutta kohti kokonaisuuden ymmärtämistä ja ykseyden tunnetta. Kuitenkin kun energia heikkenee, tietoisuus jota se kiihdytti, saattaa myös himmetä. Pyrkivä yksilö voidaan jättää vähintäänkin vaikutelmaan tietoisuudentasosta, jotka ovat kaukana hänelle tavanomaisten ”yläpuolella” ja siten, hänen pyrkimyksensä voi nopeutua ja voimistua.

8. Vihkimysprosessin aikana aistit jalostuvat ja sisäiset aistit heräävät. Kapasiteetti ”nähdä ja kuulla kaikilla tasoilla” kehittyy. Hämmästyttävä, älykkäästi yhteenkytkettyvän hienojakoisen maailman monimuotoisuus/kompleksisuus paljastetaan ja yksilö alkaa tajuta, miten äärimmäisen vastuullinen hän on, minkälaiset ilmaukset näihin maailmoihin (hänestä) säteilee. Siten, yleisesti ottaen, tämä on ohentamisen ja asteittaisen ”verhojen”, jotka estävät rekisteröimästä hienojakoisempia vaikutelmia, kohottamisen prosessi.

9. Useimmille meistä Jumalallinen Suunnitelma on yksinkertaisesti yleistys. Edistyneelle vihitylle Suunnitelma tulee tarkoin määrättyksi ja prosessin yksityiskohdat paljastetaan ja vastaavasti myös avustuksen laatu, jonka vihitty voi parhaiten tarjota. Siten tiedostava, intuitiivisesti elävä vihitty sopii täsmällisemmin Jumalallisen Suunnitelman prosessiin kuin vihkimätön kokelas tai oppilas.

10. Tiibetiläinen kertoo meille, että vihkimysprosessi ”on yritys läpäistä abstraktin mielen tasolla oleva koe”. On mielenkiintoista, eikö totta, että vihkimys ei läheisesti kosketa *konkreettista* mieltä. Koko prosessi tapahtuu kausaalikehon tai Egoisen Lotuksen ulottuvuusalueella (Egoic Lotus, Egoinen Lotus on voimakas, tietoisuus ja äly, joka sijaitsee alatasojen yläpuolella ja joka muodostaa abstraktin mielen). Vihkimysprosessissa olemme erityisesti kiinnostuneita abstraktin mielen keskimmäisestä alatasosta – toisesta (alatasosta) – mihin, kahden ensimmäisen asteen vihityn kausaalikeho keskittyy/ fokuoitetuu. Vihkimättömän kausaalikeho keskittyy kolmannelle ja alimmalle alatasolle, kun taas korkeamman vihityn kausaalikeho voidaan keskittää ensimmäiselle alatasolle.

11. Mikä on tämän kokeen luonne ja milloin se tapahtuu? Todellakaan, se *ei* tapahdu sen sisäisen tapahtuman hyväksymisen kuluessa, jota me tavallisesti kutsumme vihkimykseksi. Tämä sisäinen tapahtuma on yksinkertaisesti vahvistus siitä, että koe *on jo läpäisty*. Kaikki koejakson aikana, ennen vihkimystä, on käynnissä olevaa koetta. Kokeen läpäisemisestä on todistuksena, määrätty määrä, korkeamman tietoisuuden määräsvaltaa alempiin maailmoihin nähden. Kutsumme tätä ”sielukontrolliksi”.

12. Ensisijainen metodi kokeen läpäisyyn tapahtuu okkultistisen meditaation ja palvelun kautta. Ensimmäinen (meditaatio) avaa persoonallisuuden tietoisuuden sielun korkeampien mentaalitasojen vaikutelmille. Jälkimmäinen (palvelu) varmistaa, että kosketukseen saadun energian vaikutus on rakennettu kolmen persoonallisen käyttövälineen toimintaan. Palvelu harjoittaa näitä välineitä oikealla tavalla ja varmistaa, että välineet toimivat jossain laajuudessa sielun-mallien mukaan. Palvelun kautta, sielu-virtaus vääjäämättä kasvaa, kuten myös sielun säteily persoonan kautta ja sielun säteily ympäristöön.

13. Ilmeisesti Mestarin koulussa on monta luokkaa, ja kaikki kokelaat, oppilaat ja vihityt värvätään. Luokat tuleville vihityille ovat intensiivisesti keskittättyneitä, sillä tällaiset oppilaat ovat suurimman/ merkityksellisemmän ”värähtelytason muutoksen” rajalla ja ovat (itse asiassa) erikoisopetuksen tarpeessa, mikä avustaa heitä usein vaikeassa siirtymässä.

14. Ne jotka ovat minkä tahansa vihkimyksen rajalla ovat jalostaneet sisäistä elämäänsä pisteeseen, missä sen elämä on suhteellisen puhdasta ja voimakasta verrattuna heihin, jotka eivät vielä ole niin korkealla luokalla. Tämä takia Tiibetiläinen kutsuu vihittyjen luokkia ”kunnialuokiksi”.

15. Vihkimyksen jälkeen kunnia-luokkalainen löytää itsensä kuitenkin jälleen kerran säännölliseltä tai tavalliselta luokalta, hitaasti rakentuen kohti seuraavaa vihkimystä. Asteittain, kun oppimista tapahtuu, edistyneet oppilaat todistavat itsensä osallistumisen arvoiseksi vielä toisille ja korkeammille ”kunnialuokille”, ja niin loppu tulee aluksi, joka jälleen tulee päättymättömäksi lopuksi.

16. Jotta vihkimys on mahdollista, karman täytyy sallia ja olla sopiva yksilön pyrkimykselle. On elämiä jossa ”kerrosten puhdistaminen” tai karman maksaminen on prosessina liian intensiivinen ja (aika)vaativa, että aikaa ja energiaa tarjoutuisi erikoiskoulutukselle, jonka vihkimyksen saavuttaminen vaatii. Kaikessa muussa suhteessa oppilas voi olla vihkimyksen arvoinen, mutta velat on maksettava ja lupaukset täytettävä. Analogiana: kautta aikojen on nähty taiteellisesti ja tieteellisesti äärettömän lahjakaiden ihmisten olevan rajoitettuja kotiinsa täyttääkseen kotivelvoitteiden paineet. Heidän lahjakkuutensa

ei ole vähäisempää kuin niiden, jotka ovat tehneet menestyksekkään taiteellisen tai tieteellisen uran, mutta karmaattiset velvoitteet olivat erilaiset. Asian ydin on, että karmaattinen tilanne täytyy olla riittävän vapaa voisi-olla-vihitylle osallistua lopulliseen intensiiviseen koulutukseen ja testeihin, jotka edeltävät jokaisen vihkimyksen vahvistamista.

17. Vaatimukset suhteessa yksilölliseen ponnistukseen ovat ilmeiset. Vihkimys on rasittava ja monessa tapauksessa suhteellisen ”vertikaalinen” prosessi. Se vaatii ”kiipeämistä” ja keskittynyttä toimintaa ”painovoimaa (eng.gravity)” vastaan. Monet todellisella kyvyllä varustetut ihmiset eivät ole valmiita tekemään uhrauksia, mitä tällainen ”kiipeäminen” aiheuttaa. Voidaan nähdä, miten Saturnuksen ja Marsin energiat (Saturnus= hallitseva ja Mars= kohotetussa asemassa oleva planeetta Kauriissa – joka on ”Vihkimyksen Vuoren” merkki) ovat välttämättömiä niille, jotka etsivät *itsensä vihkimistä, jotta he voisivat tulla Hierarkian vihkimiksi.*

18. Tiibetiläisen selkeät ilmaukset vihkimyksestä esittelevät varmasti prosessin ja tuloksena olevan tapahtuman vaikutukset monesta valaisevasta näkökulmasta käsin. Mitkä tahansa prosessia koskevat väärinkäsitykset, joita olemme elättäneet, pitäisi pikaisesti alkaa hävittämään.

Vihkimys johtaa vuorelle, mistä visio voidaan nähdä, Visio Nyt-ikuisuudesta, jossa mennyt, nykyisyys ja tuleva ovat olemassa yhtenä, visio rotujen juhlakulkueesta, missä kantarodun kultaiset säteet kulkeutuvat monen ihmistyyppin kautta, visio kultaisesta piiristä, joka ylläpitää yhtenäistä sointua kaikille monille evoluutioille systeemissämme; devat, ihmiset, eläinkunta, kasvikunta, kivikunta ja elementaalit ja joiden kautta sykkivän elämän voidaan selvästi nähdä lyövän säännöllisessä rytmissä, [eng. sv. 14, suom 12] visio Logoisesta ajatusmuodosta arkkityyppisellä tasolla, visio joka kasvaa vihkimyksestä vihkimykseen kunnes se sulkee piiriinsä koko solaarisen systeemin..

1. Tässä Tiibetiläinen käsittelee visioita, joiden voidaan odottaa koittavan vihkimysprosessin kuluessa. Itse asiassa hän näyttää jakavan visioita jotka ovat yhteyksissä joihinkin korkeampiin vihkimyksiin. Jopa Kynnyksen Vihkimyksissä (ensimmäinen ja toinen vihkimys) suuret paljastamiset voivat koittaa, mutta persoonallisuuden tietoisuus usein unohtaa ne – ainakaan yksityiskohtia ei usein tai aina muisteta – paljastamisesta joka tapahtuu korkeammalla mentaalitasolla kausaalikehossa.

2. Tässä kappaleessa mainitut visioit viittaavat suuressa mittakaavassa Transfiguraatio-vihkimykseen – kolmannen asteen vihkimykseen. Ikuinen Nyt kohdataan ”Vuorella missä muoto kuolee” (siirtymäpis- teessä missä korkeampi mieli tulee intuitioksi, eheyden hahmottamisen kyvykkyudeksi).

3. Suhteellisen harvinainen ikuisen Nythetken käsittäminen on varmasti jotakin muuta kuin meidän normaali tila-aikamme, aika jaksottaiset käsityksemme. Sanat koskien menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden yhtymistä merkitsevät usein vähän ja toistetaan sujuvasti, mutta ainakin ne osoittavat suunnan, minne kehittyvä intuitio voi ohjata. Saturnus, ”Ajan Herra”, voitetaan tällaisella Ikuisen Nykyisyyden tasolla, Uranus, ”Samanaikaisuuden Herra” ja Neptunus ”Rajojen Purkaja” lainaavat säteitään ja ajan-käsitys kyky muuttuu kokonaan. Tietoisuus on irrottanut itsensä ”jaksottaisuuden tyranniasta”. Vaikka jaksottaisuus jatkuu tarkkailtavana ja ymmärrettävänä, sitä tarkkaillaan ja ymmärretään huippukohdasta, joka samanaikaisesti kieltää sen todellisuuden. Jaksottaisuus nähdään todellisuuden alempana järjestyksenä.

4. ”Rotujen Juhlakulkue” on esitetty eksoteerisesti Madame Blavatskyn *Salaisessa Opissa*. Joku idea planeettamme laajasta historiasta aukeaa tämän mestariteoksen huolellisella lukemisella. Vihitylle tämä historia on ymmärrettävää ja kuin se olisi ”käsitetty ymmärryksen piirissä”. Vihityn tietoisuus *tuntee* osallistumisensa juhlakulkueessa. Hän *oli* siellä, ja tavallaan, *on* siellä. Kantarodun kultainen säie (esimerkiksi sielun läsnäolon säie) kulkee kaiken sen läpi. Juhlakulkueen historia tuodaan eteenpäin nyt-hetkeen, laajat historian aikajaksot ovat näkyvästi romahtaneet. Vihityllä on erilainen ”ajan tuntu”, ja on mahdollista käsitellä prosessit niin pitkästi, että muille ne eivät voi olla näin kiinnitarttuneina, ymmärrettyinä ja käsitettyinä.

5. Havainnon syvyys ja leveys riippuvat näkökulmasta. Tavallinen tietoisuus ei ole saavuttanut riittävää ”korkeutta” keskustelun alaisena olevien havaintojen pääsemiselle. Mutta vihityn tietoisuus on kohotettu havaintokyvyn kohtaan missä sen voi nähdä laajasti ja käsitellä suuresti.

6. Pitäisi pyrkiä saavuttamaan tällaisia tasoja – vaikkakin tie jokaiselle on *kartoittamaton*. Antahkaranan, ”Sateenkaari Sillan” rakentaminen ylittää tämän kartoittamattoman tien. Jotenkin polku löydetään korkeisiin abstrakteihin paikkoihin, josta näköalapaikkana *”monet voidaan nähdä Yhtenä”*.

7. Tiibetiläinen tarjoaa kauniin vision “Kultaisesta Piiristä” sisältäen kaikki elämänmuodot, sykkivän elämän sydämen elävöittämänä. Joillekin tämä voi olla todellinen visio. Toiset voivat kuvitella sen ja tuntea sen esittelemän kauneuden ja todellisuuden. Voidaan arvostaa sitä, että *yhdistävät visiot* alkavat kajastaa, kun vihkimysprosessi edistyy.

8. Akkityypisellä tasolla on Logoinen Ajatusmuoto – ehkä, tässä tapauksessa, se on monadinen taso. Kokonaisin mahdollinen havainto siitä voisi olla (ihmisille, ainakin) aspekti monadiseen tietoisuuteen, sillä monadi on, tavallaan, osa Aurinko Logoksen purkaumaa tai aspektia. On olemassa ”Määritelty Tarkoitus (=fixed design)” kaikkien olentojen ja heidän monien prosessiensa muuttuvien järjestelyjen takana. Olemisen Maailma aineellistaa/ (substands=seisoa alla) epävakaampaa Tulemisen Maailmaa. Vihkimyksen prosessi paljastaa asteittaisesti Jumalallisen Ajatusmuodon luonnetta, ja sitä mukaa selvätyväällä ymmärryksellä Jumalallista Tarkoitusta, joka on mukautumiskykyisemmän Jumalallisen Suunnitelman takana.

9. Tällainen visio ja ymmärrys ovat suuri vihkimysprosessin palkkio ja tuo varmuutta, vakautta ja kasvavaa henkistä kypsyyttä edistyväälle vihityn tietoisuudelle.

10. Kannustimet tarjottuna noille jotka viisaasti astuvat Vihkimyksen Polkua, ovat hyvin kauniit, eivätkö olekin? Ehkä on jotakin luontaista näiden sanojen opiskelijassa, joka voi hämärästi ymmärtää totuuden, josta kirjoitetaan. Todellakin, jokin meissä on jo ”siellä”, ”Tajuamisen Piirissä”.

Vihkimys johtaa virtaan, joka, kun siihen on kerran astuttu kiidättää ihmisen eteenpäin kunnes se kantaa hänet Maailman Herran jalkojen juureen, hänen Taivaallisen Isänsä jalkojen juuren, kolminaisen Logoksen jalkojen juureen.

1. Kuva virrasta on tärkeä vihkimysprosessissa. Teknisesti ”virtaan astuminen” merkitsee toisen vihkimyksen ottamista.

2. Virta virtaa omalla voimallaan ja kannattaa vihittyä edelleen ja eteenpäin hänen päämääräänsä. Auttava ”virtaus” lisää voimansa siihen, minkä vihitty ilmaisee, auttaen saavutusta merkittävästi.

3. Valtameressä on virtauksia, jotka voivat kiidättää ulos merelle, mutta muita jotka voivat nopeuttaa uimaria tai venettä maaliinsa.

4. Vuosia koettaessa ”Elämän Meriä” on ollut vesipyörteitä ja tyvenä, jotka vaativat vihitty-uimarilta, että hän kuljettaja itseään eteenpäin omien voimiensa arvioinnin mukaisesti.

5. Suuri virta tai virtaus, josta tässä keskustellaan, voidaan kuitenkin ajatella ”Ashramin suojeluna” (ajatus”virtausten” tarjoama suojelu Ashramista, suuntautuen oikeaan suuntaan kannattaa uimaria ylhäällä ja eteenpäin). Tällaisten virtausten avustamana oleminen on palkkio paljosta ponnistelusta ja henkisistä saavutuksista. Edelleen, se on palkkio monien vuosien epäitsekästä palvelusta.

6. Kaikki tämä viittaa tosiasiaan, että voisi-olla-vihityn (vaikka hänen täytyy kamppailla urhoollisesti sisä- ja ulkopuolella olevia vastavoimia vastaan) ei tarvitse tehdä *kaikkea* itse. On apu joka avustaa niitä, jotka on todistettu avun arvoisiksi.

7. Saadakseen enemmän tietoa ”virrasta”, pitäisi hankkia H.P.B:n kirja ”*Hiljaisuuden Ääni*” (*The Voice of the Silence*). Se on käänös ja tulkinta ”*Kultaisista Säännöistä*” (*The Golden Precepts* – kallisarvoinen buddhalainen käsikirja, joka opastaa vihkimysprosessiin.

Vihkimys johtaa luolaan, jonka rajoittavien seinien sisässä vastakohtaparit tunnetaan ja salaisuus hyvästä ja pahasta paljastetaan. Se johtaa Ristille ja tuohon täyteen uhraukseen, joka täytyy tapahtua ennen kuin täydellinen vapautuminen on saavutettu ja vihitty seisoo vapaana kaikista maan kahleista, minkään pidättelemättä kolmessa maailmassa. Se johtaa Viisauden Salin läpi ja asettaa ihmisen käteen asteittaisissa vaiheissa avaimen kaikkeen systeemiseen (=aurinkokuntaa koskeva) ja kosmiseen informaatioon. Se paljastaa kätkeyn mysteerin, joka sijaitsee aurinkokunnan sydämessä. Se johtaa yhdestä tietoisuuden tasosta toiseen. Jokaiselle tasolle astuttaessa, horisontti suurenee, näkymä laajenee ja ymmärrys sisältää enemmän ja enemmän, kunnes laajeneminen saavuttaa pisteen, jossa itse käsittää kaikki itset, sisältäen kaiken mikä ”liikkuu ja on liikkumatonta”, kuten muinainen Pyhä Kirjoitus ilmaisee.

1. Kuva ”Vihkimyksen luolasta” on tuttu. Tämä luola ei ole kiviin hakattu onkalo kalliassa (vaikka vihkimyslouia on käytetty fyysisellä tasolla auttamaan vihkimysprosessin tehokkuudessa ja yksityisyydessä).

2. Fysiologisesti, luola on alue eetteriaivoissa, jonka kautta sisään- ja ulostulo korkeammille tasoille voidaan tuottaa. Opiskelijaa neuvotaan mietiskelemään indigonsinistä kiekkoa, joka voidaan nähdä välittäjänä pään keskellä.

3. Opimme, että vihkimys ei ole vain *laajentumista*, vaan vaatii myös rajoitusta, jotta se voidaan ymmärtää rajallisissa inhimillisissä lähteissä.
4. Hyvän ja pahan alkuperä (vaikkakin usein spekulaation lähde) on itse asiassa mysteeri keskiverto-ihmiselle. Sillä on paljon tekemistä niin kutsutun ”tietoisuuden fiksaation = määritellyn tietoisuuden ” kanssa. Kun tietoisuus on rajoitettu ja kiertävä, on taipumus kohti pahaa. Paha ilmenee ”tutun identifiointimisessa” – mikä on, käytännöllisesti katsoen, sitä mikä on ”lunaarista”.
5. Tarpeetonta sanoa, että ymmärrämme omalla tavallamme vastakohtapareja ja niiden yhteyttä hyvän ja pahan suhteen. Sen mitä vihkimys tarjoaa, on perustavaa laatua oleva ymmärtäminen hengen ja materian luonteesta ja molempiin tasoihin liittyvä identifikaation ymmärtäminen.
6. Miksi vihkimyksen täytyy johtaa ”Ristille”? – vankeuden symbolille, joka on neljän suunnan sisällä, mieluummin kuin vapauden keskipisteeseen, missä nämä neljä linjaa kohtaavat. Ehkäpä ihmisen täytyy oppia *antamaan kaikkensa muotoon ristiinnaulitulle elämälle*, ollakseen vapaa tuosta muodosta. Neulansilmän läpäisy on tietoisuuden keskittämistä keskipisteeseen (piste joka on synnyttänyt Ristin). Antaessaan kaiken *Ristillä ja Ristille*, neljännen asteen vihityn elämä voi kuitenkin näyttää poikkeuksellisen sidotulta, mutta, sisäisesti, on se tulossa poikkeuksellisen vapaaksi.
7. Vain *suuri sitoutuminen* voi vapauttaa Ristiltä. Tyhjät nauhojen merkitsemät kädet antavat kaiken. Toisaalta, halu saavutuksiin pitää myös Ristillä. Ristiinnaulitsemisen prosessin kautta demonstroidaan, miten *ei pyydetä* mitään maailmalta (Ristin symboloimana), mutta etsitään vain tälle maailmalle *antamista*. Siten vapaus ansaitaan ja käännetään magnetismin suunta, joka normaalisti pitää tietoisuuden vangittuna Ristille.
8. Useita Kertoja Tiibetiläinen käyttää fraasia ”täysi uhraus” osoittamaan, mitä täytyy antaa, jotta täysi ja suhteellisen lopullinen vapaus saavutetaan. Vaikka vihkimysprosessi on vapautteen johtava ohjelma, vapautumisen prosessi tulee välttämättä olemaan persoonalle kivulias, ja kuitenkin tämä täytyy kestää – jokaisen joka tulee olemaan vapaa.
9. Kuten Tiibetiläisen kirjoitus jatkuu, se kuvailee korkeammille vihkimyksille luonteenomaisia saavutuksia. Kaikki planetaarinen tieto tulee lopulta vihitylle, kolmannen ja neljännen vihkimyksen välissä tiedon hankinnan on sanottu olevan äärimmäisen nopeaa. Tämä periodi on aika, jolloin Egoisen Lotuksen ”synthesisin terälehdet” ovat avautumisen prosessissa.
10. Mikä voi olla ”kätkeyty mysteeri, joka sijaitsee aurinkokunnan sydämessä?” Kaikki mitä voidaan sanoa, on lähinnä opittua arvausta. Todennäköisesti, vasta seitsemännen asteen vihitty (johon Kristus ja Buddha ovat tulossa) on asemassa, jolloin voidaan löytää tämän mysteerin (todellinen) olemus.
11. Varmasti, kuitenkin, sillä on jotakin tekemistä Jumalaisen Rakkaus-Viisauden kanssa (Energia, joka on seitsemännen asteen (fokusoinnin) kohde – tällä planeetalla oleva huipennus) suhteessa Kosmiseen Kristukseen – tässä tapauksessa, Olentoon, joka ilmentyy Sirius-tähden kautta (vaikka on myös muita suurempia tapoja kuvitella Kosmista Kristusta).

Tiibetiläinen sulkee kohdan mitä täydellisemmällä visiolla:

”Jokaisessa asteessa, johon tullaan, horisontti laajenee, näkymä levittäytyy ja ymmärrys kattaa enemmän ja enemmän, kunnes laajentuminen saavuttaa pisteen, jossa itse syleilee kaikkia itsejä, sisältäen kaiken mikä on ”liikkuvaa ja liikkumatonta” kuten muinainen Pyhä Kirjoitus siteeraa.”

Tarjoutuu mahdollisuus samaistua kokonaisuuden kanssa. Säännössä IX Oppilaille ja Vihityille sanotaan ”Älköön ryhmä tunteko muita itsejksiä”. Lopulta tämä tieto täydellistyy edistyneen vihityn tietoisuudessa. Edelleen vihityn tietoisuus syleilee ”liikkumattomia” Määritetyn Tarkoituksen maailmoja Olemisen Maailmassa ja Tulemisen Maailman ”liikkuvia” maailmoja. Sisäinen ymmärrys ”aurinko-systeemisestä-absoluutista” (solar-systemic-absolute) ja ”aurinko-systeemisestä-relatiivisuudesta” (solar-systemic-relative) tasapainotetaan, arkkityyppiset maailmat

ja manifestoinnin maailmat nähdään luovassa vuorovaikutussuhteessa. Kokonaan uusi ja suunnattomasti syvempi ymmärrys elämän prosessista kajastaa. Valaistunut vihitty tajuaa sitten, että suurimman osan hänen jumalallista pyhiinvaellusmatkaansa hän on ollut rajoitettu ”tietämättömyyden luolaan”, Itse-Karkoittamana Todellisuuden Tulesta.

13. Tiibetiläinen ei tarjoa meille vähempää kuin mahdollisuuden kasvaa eheyteen ja, tavallaan, tulla kokonaiseksi (jota, esoteerisenä faktana, jo olemme – monadisesti).

14. Tarjottava näkymä on laaja, henkeäsalpaava ja haastava äärettömydessään. Ihminen kerää jotakin vihkimysprosessin suuruusluokasta ja sen pitkää kestosta. Ehkä tunne kiireestä joka on tyypillistä henkisesti kunnianhimoisille, alkaa kaikota, kun todempi ja täsmällisempi arviointi tehtävän valtaville vaateille alkavat kajastaa. ”Ei ole hoppua, kiirettä, ja silti ei ole aikaa menetettävänä.”

15. Kun ”pieneen itseen” samaistuminen lakkaa, kiireily lakkaa myös, ja silti vihitty tulee kiirehtimään eteenpäin, tajuten, että hänen mahdollisuutensa on kipeästi ihmiskunnan kamppailevien jäsenien tarvitsema – jotka ovat ansassa Ristillä, josta he eivät vielä tiedä, miten vapauttaa itsensä - asia, jonka he oppivat, lopulta, tekemään.

16. Ristiltä vapautumisen salaisuus on yksinkertainen: täydellinen palvelu, kuuliaisuus ja kertakaikkisen uhrautuminen: ihmiskunnan ja planeetan palvelu, kuuliaisuus sielulle/hengelle, joka on kuuliainen Jumalalliselle Suunnitelmalle, ja kaiken ehdoton uhraaminen, mikä on persoonassa ja sielun käyttövälineissä, mikä saattaa estää Jumalallisen Suunnitelman ilmaisua.

17. Jos vihkimyksen teema on kenties, aika ajoin, näyttänyt hiukan arkipäiväiseltä arvioinneissamme, niin nyt olemme valmiita korjaamaan perspektiiviä. Vihkimys on valtaviin tuloksiin johtava valtava prosessi. Olemme ehkä tulleet tutuksi vihkimyksen idean kanssa, ja tämän tuttuuden takia, kenties tulleet mieltäneeksi koko teema suhteellisen jokapäiväisenä. Jos näin on tapahtunut, meidän tulisi vapauttaa itsemme tällaisista harhakäsityksistä välittömästi. Vihkimys on se ”Suuri Työ” – tuo tavaton työ vaatien meiltä kaiken, mitä meillä on antaa, vaatien kaiken mahdollisen panoksen planetaariselle hyvinvoinnille, minkä mahdollisesti voimme suorittaa.

18. Kun kypsytymme henkisesti, voimme vain lähestyä koko aihetta äärimmäisellä vakavuudella ja jopa juhluvuuudella. Liian paljon on pelissä mille tahansa kevytsydämiselle tai huikentelevaiselle lähestymistavalle (vaikka hyvä annos huumoria tarvitaan myös kenelle tahansa Vihkimyksen Polulla kulkevalle :)

19. Muinaiset Mysteerit ovat palaamassa. Niiden restaurointi-aika on kasvavassa määrin kiinni meistä. Ne, jotka oivaltavat esitettyjen mahdollisuuksien todellisen luonteen itsellensä, ovat paremmassa asemassa hyödyntää noita mahdollisuuksia. Todellakin, hyödyntäkäämme esilläolevia vihkimys-mahdollisuuksia, ei oman persoonallisen hyvinvointimme takia, vaan ihmiskunnan takia, Jumalallisen Suunnitelman takia, ja ennen kaikkea, ”*Kristuksen puolesta ja Hänen Nimensä*” kirkastamiseksi”.